

lib. 26.
cap. 6.

arbor est nigra magnitudie oleo solysi roboris fructu capi-
fici cui⁹ gumi ali⁹ pcon appellant ali⁹ malachin. B. nomen
arabes imitan^t. nā dicit mokl ali⁹ maldacon. nigrū dō t
offas cōolutū badrobo⁹. eē āt d^z transflucidū. simile ce-
re odoratū t cū fricat pingue gustu amaz nascit^t i arabia.
idiatq; et media ac babilonē. alig bartibū vocat ex media
auctu. facilius hoc t crutostis amariū qz t gumosuz tē.
Dy. in armenia nascit laudat q lucida subalbida lenis
equaliter cerea t q facile molitur pinguis ut cricola mū-
da a ligno t sordib⁹ amara odoris boni in fumigatione h^z
odoz blacte bizantie. ex idia aut afferit sordida nigra ma-
ioris glebe odoz aspalti bñs tē. A. distinguit iudacu t me-
Bebonigi apud. A. camomila. Cthium.
Bechbas Lassius felix ca. de tufsi humida antiq; ingt tufses
quas greci chronicas bechbas vocat tē. Inde exprobechbas
tussis arida t ide pilule bechbie q ad tussim fuit.
Bechion apud Pli. vocatur salvia: eo q tussi cōfert. duo et
gna scribit domesticā t silvestrē. is alia planta vocat. D. be-
chion. D. aut potion aur periton vocat. folia bñs edere si-
milia. vi. aut. vii. is paulo maiora q circa terrā fuerint alba
sūt. superiora aut angulosa t viridula sūt. t multa. astaz bñs
duarū palmarū flore h^z ibi nascit hec asta ipsa re-
nuit ita vt vix videri possit sed nec flore putat h^z bere qz
florem suum non diu tenet. radix est illi tenuis et inutilis
aquis locis nascit tē.
Bechion apud Ste. est meschatramesis. t est diptamnis.
Bechiar v^z bechur expōit apd Haliba. q e capsa t addit
et. A. quid agresti rūta hic error ifra i topia declarabitur.
Bederugi dicit. A. q est ozimum fluuale t q quidaz dicit
q est bederambia. i. mellissa infra in ozimo.
Bederengū scribit i ara. bederāiae t in pantegni scribit
bederambina t est mellissa.
Bebegard ara. expōit Const⁹. q e odor rose. quidā credide-
runt q eē spina qdā silis rose q greec d^z cinosbar accipie-
tes quidā globū silis sponge in ipa spia nascentē ita quē
interdū vermes intuentur. is veritas e q bedoard t spia
alba q achatis leuce apd. D. vocat sūt id. qui nō credit le-
gat q. Aui. de bedegard cū ca. de achatis leuce t videat q
in Ste. ca. de spina alba in. y. in lra
scī. ingle bedegard. Itē idē d^z i ca. d bedegard t d^z q e
silis alba lechen albe. t. D. ca. meleōte albe. quare yidentur
q halasekē ara. sit cameleonte.
Beduster apd Abēmese herba quā ignoz. Jundebedus-
ter. i. testiculi castorei. Uli Hal. tertio praticē ponēs cōse-
cīoēs anacardia d^z iudebeduster. t. A. gonto t Ste. be-
niario ponunt ad lras expōitōēs cōfectioēs anacardie quā
ponit Mesue rybi. Mesue ponit iudebeduster ipsi ponit
castoreum. t Aui in synonimis in lra. z. dicit iudebeduster
i. castorei t i synonimis Mesue d^z beduster. i. castorei. vi-
de ifra in gēdebeduster. vñ vñ aliud eē beduster a gēdebe-
Bendocum infra in geloum. Custer.
Benn e radix q de armenia deserv tē de eo albū t rubenz.
Beberengi dicebat iudens q e spes gēsemīn seu zambach.
Bellaria seu genicularis latine plāta qā greci lincbis vel
linchitbie vocat h^z. D. de qua ifra in li.
Beledarū pro beledarū scribit. Stephanus t est anacardia
Beleson ara. balsamum.
Belligia ara. bellirici emblici t bellirici apd arabes inter. mi-
rabolanos non computantur. t ideo faciunt capitū. eoz
separata a mirabolano.
Bellis Pli. i pratis nascit flore albo aliqtenuis rubente tē.
Belnidus apud Jo. Ste. in. y. in cōfectioē dicta albusulid⁹
voluit dicere physalides tē alkekēgi vt ifra in fi.
Ben ara. e granū qd. D. vocat balans repisco a quo expini-
tur oleū d^z ben q e muscelinū vocatū de quo supra in bal.

Beden. Jo. Ste. in. y. in quadam decoctionē ad paralisis ex-
ponit q e radix keiri.
Benefigia. viola. Ste. benefigum scripit.
Benerguardem in. y. canonis. A. ē dicit filieguaride t sun-
scarabe q nascitur in balneis vt dixit mibi arabs.
Bēdicta plāta est de qua Butanicus ca. facit que nascitur
in locis agrestibus siluos t humectis.
Bēdach in. y. Jo. Ste. in cōfectione trifere maioris est semē
granatum silvestrium t sunt genera kilik.
Bengi ara. iusquam Ste. bīgum scripit.
Bēhest t aliqñ famecest corrupit agnū castū vocat ara.
Bēnegi ara. panicū. vt in li. de doctrina arabica.
Berberi dicuntara. amberberis arbor eius vocatur zero-
rasch t. g. oxiacanthom.
Bechas Lassius felix ca. de tufsi humida antiq; ingt tufses
quas greci chronicas bechbas vocat tē. Inde exprobechbas
tussis arida t ide pilule bechbie q ad tussim fuit.
Bechion apud Pli. vocatur salvia: eo q tussi cōfert. duo et
gna scribit domesticā t silvestrē. is alia planta vocat. D. be-
chion. D. aut potion aur periton vocat. folia bñs edere si-
milia. vi. aut. vii. is paulo maiora q circa terrā fuerint alba
sūt. superiora aut angulosa t viridula sūt. t multa. astaz bñs
duarū palmarū flore h^z ibi nascit hec asta ipsa re-
nuit ita vt vix videri possit sed nec flore putat h^z bere qz
florem suum non diu tenet. radix est illi tenuis et inutilis
aquis locis nascit tē.
Bechion apud Ste. est meschatramesis. t est diptamnis.
Bechiar v^z bechur expōit apd Haliba. q e capsa t addit
et. A. quid agresti rūta hic error ifra i topia declarabitur.
Bederugi dicit. A. q est ozimum fluuale t q quidaz dicit
q est bederambia. i. mellissa infra in ozimo.
Bederengū scribit i ara. bederāiae t in pantegni scribit
bederambina t est mellissa.
Bebegard ara. expōit Const⁹. q e odor rose. quidā credide-
runt q eē spina qdā silis rose q greec d^z cinosbar accipie-
tes quidā globū silis sponge in ipa spia nascentē ita quē
interdū vermes intuentur. is veritas e q bedoard t spia
alba q achatis leuce apd. D. vocat sūt id. qui nō credit le-
gat q. Aui. de bedegard cū ca. de achatis leuce t videat q
in Ste. ca. de spina alba in. y. in lra
scī. ingle bedegard. Itē idē d^z i ca. d bedegard t d^z q e
silis alba lechen albe. t. D. ca. meleōte albe. quare yidentur
q halasekē ara. sit cameleonte.

lib. 26.
cap. 5.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 22.
cap. 2.
in fi.
lib. 25.
cap. 9.
in p⁹

lib. 22.
cap. 22.
p⁹ p¹⁰

lib. 25.
cap. 8.
circa.
principiū

lib. 25.
cap. 9.
circa.
principiū

lib. 25.
cap. 7.
in me.
t li. 27.
caplo. 8.
circa.
principiū

Bēctini in quadam antiquo antidotario inuenio expositiū
purpurea. g. blactinon est purpura.
Bēdium fm. D. quidam pullegium vocauerunt.
Bēlefariō. g. fm Theodop. Pri. est ramūculus viridis.
Bēlesaron istū apud pau. ca. de tracōtibus iſīm ad scar-
pellandum palpebras. Bleta scila bleta.
Bēlitus fm. A. est olus iamenū. grec vīton vocat.
Boāra ara. tussis liber de doc. ara. Boareb. a. cristall⁹. Born.
Bōbles. Ste. est bulbis bes besm t est basaleus.
Bōbos emetics idē Ste. carāmeria ē bulbis vomicus.
Bōbos grec⁹ dīc voluos ē bulbis t expōit q e spēs cepe.
Bōlena in antidotario vī exponit qrcus nouella.
Bolites. g. boletus songus vel volitis dicit.
Boniara. bubo. Amobach alia eius species.
Bombax grecus bombix dicit vel vomix. bombix etiam
vocatur vernis q facit sericum.
Bonades vel bonades in antidotario Oribas in tyriaca
magna exponit q e semē apy. Bondoch ara. auellana.
Bomō Ste. ē raselbageli t sonat i arabico caput pdicis.
Borago herba nota cibo apta t medicie t flos t folia t se-
mē. buglosa dī spēs el⁹ filuetris. nō regio aliquē auctorē
autētiū faciet ca. dītraqz si scribit d yna si scribit d alia.
Borax capistrū aurī vocat ara. tincar.
Borecha armīni pro baurach armeni Ste. scripsit. t aliqui
boracum inuenitur ab eodem pro eodem.
Borith herba fullonum saponaria de qua pānculos faciēt
quos herbaticos vocant. t siccant eos t pro sapone viunt
S. Jeremias si laueris te nistro t multiplicanter tibi ber-
bam bozib maculata es iniquitate. t.
Biblos papiras quo antiquitas carte librorum siebant in
de forte biblos t biblion qd est liber grecie.
Bitchy. g. vel bechi tussis.
Bitchycon. g. effectio ad tussis ide pille bechbie. vt supra in
Bida sepe p bedellio in antigis libris iuenit. Xbe.
Bifere dicunt arbores que bis āno fructiferant.
Bilomon dicit. A. t Pli. q est alfaragi silvestris: test extu
timallis t dicit glo. q est portulaca bñs lac farfagi. re ve-
ra est portulaca pno noie. quis apd. A. ē vocē bacbla-
nica: vt supra qd duo sunt ei⁹ noia duo facit de ipsa capitū.
Bimio est species napi vt infra in napo.
Bireniu vas est de lapide. t. lebes sulfurens ignem. in secre-
tio. S. in descriptione rob de fructibus.
Bilalon grece seu vītalō tegula later liber d doctrīa greca.
Bifara in antidotario Oribas in cōfectione dyarūdinis quā
vocat dyatinas ingt bifare quā ali⁹ armolā vocant. ali⁹
rutā agrestē tē. Itē Alex. ca. de squinatā bilare quā gdaz
barmola vocant gdaz ruta agrestis: t est id em nomen cum
vesala apud. D. sed corruptum.
Bisbeigi arabice pollipodium belfagam Ste. scripsit.
Bisbefe ara. mācia Ste. bisbasle scripsit.
Bibarb exponit. A. q e virga pastoris quā scies ifra in ti.
Bitumē iudaicū dictū eo q in iudea inuenit. s. in stagno qd
mare mortuū dī in qd ingredi flumen iordanus sic p⁹ p
Ser. t ipz ē spēs napre vt p eūdē p⁹: t p coriā. A. ca. d pe-
troleo q e lk napia h dī alpatū t stern dīnois supra lspa.
Bissum i regali dispōne Dali. ca. de venenī is napellus apd
Bix nāqz expōit ab. A. napellus. duo fac. A. d^z arara. bix.
ca. de ipsa. vñm napellus icipit. Aliud napellus moys. led
in arabico bix minus scribitur.
Blactaria Pli. est filis verbasco que sepe fallit. p ea capta
folys minus candidis caliculis pluribus flore luteo hec
objecas blactas in se contrahit ideo romē blactaria or.
Blacie bizantie sunt coopertoia ostracoz marinoz siluz
limach. t sunt silles vngulis t ppea vocatī ara. adarial
tib. t yngule odozifere. albe suis meliores ifra i. pīra.
Bracteos. g. saua vt macer vracteos grecus.